

આંક :-

-:: નમૂનો - અ ::-

જૂનાગઢના મહે. અધિક ચીફ જયુડીશ્યલ મેજિસ્ટ્રેટની કોર્ટ સમક્ષ,
મું. જૂનાગઢ.

ચૂકાદાની તારીખ :- ૩૦/૦૬/૨૦૨૬.
ફોજદારી કેસ નંબર :- ૪૦૬૬/૨૦૧૬.

ગુન્હાની વિગત

ગુન્હાની કલમ	ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૨૩, ૩૨૪, ૫૦૪ તથા ગુજરાત પોલીસ અધિનિયમની કલમ-૧૩૫ મુજબ.
પ્રથમ માહિતી અહેવાલ નંબર	ફસ્ટ - ૧૧૬/૨૦૧૬.
પોલીસ સ્ટેશન	જૂનાગઢ તાલુકા પોલીસ સ્ટેશન.
ફરિયાદ પક્ષ	શ્રી સરકાર :
	(મુળ ફરિયાદી : સુભાષભાઈ ભાણાભાઈ સોલંકી)
ફરિયાદ પક્ષ તરફે	વિ.એ.પી.પી.શ્રી ડી. બી. પંચાલ.
આરોપી પક્ષ	ઇમ્તિયાજ ઉર્ફે ભીમ મહમદભાઈ શેખ, ઉ.વ.આ. ૪૫, ધંધો-મજુરી, રહેવાસી : જૂનાગઢ, નીચલા દાતાર મુસાફર ખાનાની સામે,
આરોપી તરફે	વિ.વકીલશ્રી પી. એચ. ગંધોકીયા.

-:: નમૂનો - બ ::-

ગુનાની તારીખ	૧૭/૦૮/૨૦૧૬
પ્રથમ માહિતી અહેવાલની તારીખ	૧૭/૦૮/૨૦૧૬
ચાજશીટની તારીખ	૦૬/૧૨/૨૦૧૬

JUDGMENT**Criminal Case No. 4066/2016**

તહોમતનામું/ખતી ફરમાવ્યાની તારીખ	૨૬/૦૭/૨૦૧૮
પુરાવો શરૂ થયાની તારીખ	૧૧/૧૨/૨૦૧૮
ચૂકાદો મુલતવી રાખ્યાની તારીખ	૨૪/૦૬/૨૦૨૬
ચૂકાદાની તારીખ	૩૦/૦૬/૨૦૨૬
સજા હુકમની તારીખ (લાગુ પડે તો)	--

-:: આરોપીની વિગત ::-

ક્રમ	આરોપીનું નામ	ઘરપકડ ની તારીખ	જામીન મુક્ત તારીખ	તહોમત	શું નિર્દોષ દોષિત	કરવામાં આવેલ સજા	સુનાવાણી દરમિયાન અટકાયતનો સમયગાળો
૧	ઇમ્તીયાજ ઉર્ફે ભીમ મહમદભાઈ શેખ	૨૮/ ૧૧/ ૨૦૧૬	૩૦/ ૧૧/ ૨૦૧૬	ઇ.પી.કો. કલમ-૩૨૩, ૩૨૪, ૫૦૪ તથા ગુ.પો.અધિ. કલમ-૧૩૫ મુજબ	શંકાનો લાભ આપી છોડી મુક્યા	--	૦૧ દિવસ

-:: નમૂનો - ક ::-**: સાહેદોનું લીસ્ટ :****અ. ફરિયાદ પક્ષ તરફે સાહેદો :**

ક્રમ	આંક	નામ	પુરાવાનો પ્રકાર
૧	૧૦	ઇકબાલખા ઉમરખા પઠાણ	પંચ સાહેદ
૨	૧૩	અશોકભાઈ રામજીભાઈ મજેઠીયા	પંચ સાહેદ
૩	૧૭	ભાવેશભાઈ તુલસીભાઈ વાઘેલા	પંચ સાહેદ
૪	૧૮	આશિષભાઈ ચંદુભાઈ જોટંગીયા	સાહેદ
૫	૩૪	ડો. અજયભાઈ જેન્તીભાઈ પરમાર	તબીબી સાહેદ
૬	૫૭	પાડલભા વિજયસિંહ વાઘેલા	તપાસનીશ અધિકારી
૭	૬૬	બળદેવભાઈ પ્રેમજીભાઈ વેકરીયા	પોલીસ સાહેદ

: દસ્તાવેજી પુરાવાનું લીસ્ટ :

અ. ફરિયાદ પક્ષ તરફે રજૂ થયેલ દસ્તાવેજો :

ક્રમ	આંક	વિગત
૧	૧૧	બનાવવાળી સ્થાનિક જગ્યાના પંચનામાની ખરીનકલ.
૨	૧૪	આરોપીના અટક અને મુદામાલ કબજે કર્યાના પંચનામાની ખરીનકલ.
૩	૧૮	બનાવવાળી સ્થાનિક જગ્યાનું પંચનામું.
૪	૩૫	ફરિયાદીની ઇજા અંગેના મેડીકલ સર્ટીફિકેટની ખરીનકલ.
૫	૫૮	તપાસ હુકમ.
૬	૫૯	અસલ ફરિયાદ.
૭	૬૦	ડી.ઓ. લેટર.
૮	૬૧	અધિક જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ, જૂનાગઢના હથિયાર બંધીના જાહેરનામાની ઝેરોક્ષ નકલ.
૯	૬૭	એફ.આઇ.આર.

બ. બચાવ પક્ષ તરફે સાહેદો :

ક્રમ	આંક	નામ	પુરાવાનો પ્રકાર
--	--	--	--

: દસ્તાવેજી પુરાવાનું લીસ્ટ :

ક. બચાવ પક્ષ તરફે રજૂ થયેલ દસ્તાવેજો :

ક્રમ	આંક	વિગત
--	--	--

ડ. ભૌતિક પદાર્થ :

ક્રમ	ભૌતિક પદાર્થ સંખ્યા	વર્ણન
૧	૧	છરી

-:: ચૂ કા દો ::-

ફરિયાદ પક્ષનો કેસ :-

(૧) ફરિયાદ પક્ષના કેસની ટુંકમાં હકીકત એવી છે કે, આ કામના ફરિયાદી રાજકોટ રેલ્વે સ્ટેશન પાછળ રહે છે અને રમકડા વેચવાનું મજુરી કામ કરે છે. તા.૧૭/૦૮/૨૦૧૬ ના રોજ સવારના આઠેક વાગ્યે ફરિયાદી તથા તેમના પત્ની બંને જણા જૂનાગઢ પંચહાટડીમાંથી નાની દડી રમકડા લેવાના હોય અને ફરિયાદીના પત્નીને જેતપુર મુકામેથી ટ્રેસનું કાપડ લેવાનું હોય જેથી એસ.ટી. બસમાં આવતા હોય ફરિયાદીના પત્ની જેતપુર ઉતરી ગયેલ અને ફરિયાદી જૂનાગઢ આવેલ અને જૂનાગઢ પંચહાટડી હવેલી ગલીમાં સોમાણી કટલેરીમાંથી દડી લેવા જતા માલ ન હોય જેથી બજારમાં ફરેલ, ક્યાંય માલ મળેલ નહીં જેથી સાંથના પાંચેક વાગ્યે ફરિયાદી જૂનાગઢ નીચલા દાતાર મચ્છી પીઠ પાસે કામ સબબ ગયેલ અને કેબીન પાસે ઉભા હતા ત્યારે એક પાતળા સરખો ઉ.વ. આશરે ૫૦ જેટલો એક માણસ આ કામના આરોપી ફરિયાદી પાસે આવેલ અને કહેવા લાગેલ કે તું અહીં કેમ ઉભો છો, જેથી ફરિયાદીએ કહેલ કે, મચ્છી પીઠમાં કામ છે જેથી આરોપી એકદમ ઉશ્કેરાઈ ગયેલ અને ફરિયાદીને જેમફાવે તેમ ભુંડી ગાળો બોલવા લાગેલ જેથી ફરિયાદીએ ગાળો દેવાની ના પાડતા આરોપીએ ફરિયાદીનો કાંઠલો પકડી આડેઘડ માર મારવા લાગેલ અને જપાજપી થયેલ. ફરિયાદીના બુશર્ટના ખીસ્સામાં ખરીદીના આશરે બે હજાર જપાજપીમાં પડી ગયેલ, ત્યાં ઘણા માણસો ભેગા થઈ ગયેલ દરમિયાન આરોપીએ તેના નેફામાંથી છરી કાઢી ફરિયાદીના ડાબા પગના સાથળ પર ત્રણેક સરકા મારી દીધેલ અને ફરિયાદી એકદમ રાડારાડ થતા અને એકદમ લોહીલુહાણ થઈ જતા અજાણ્યો માણસ દોડીને નાસી ગયેલ.

(૨) સદરહુ ગુનાની ફરિયાદ ફરિયાદીએ જૂનાગઢ એ-ડીવીઝન પોલીસ સ્ટેશન સમક્ષ જાહેર કરતા, જૂનાગઢ એ-ડીવીઝન પોલીસ સ્ટેશનમાં ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૨૩, ૩૨૪, ૫૦૪ તથા ગુજરાત પોલીસ અધિનિયમની કલમ-૧૩૫ મુજબનો ગુન્હો દાખલ થયેલ અને તપાસ કરનાર અમલદારે તપાસ દરમિયાન લાગતા

વળગતા સાહેબોના નિવેદનો લઈ, તપાસના અંતે આરોપી વિરૂધ્ધ ઉપરોક્ત ગુનાનું ચાજંશીટ અદાલતમાં રજૂ કરેલ.

આરોપીની હાજરી અને પ્લી :-

(૩) આ કામના આરોપીને ધોરણસર સમન્સ બજી જતા, તે અન્વયે આરોપી અત્રેની અદાલત સમક્ષ હાજર થતા તેઓને ફોજદારી કાર્યરીતિ અધિનિમની કલમ-૨૦૭ મુજબ પોલીસ તપાસના કાગળોની નકલો પુરી પાડ્યા બાદ આરોપી વિરૂધ્ધ આંક-૫ થી તત્કાલીન વિધ્વાન મેજિસ્ટ્રેટશ્રીએ તહોમતનામું ફરમાવી આંક-૬ થી આરોપીની પ્લી રેકર્ડ કરવામાં આવતા, આરોપીએ ગુનાનો ઇન્કાર કરતા, આરોપી સામેના ગુનાની ઇન્સાફી કાર્યવાહી આગળ ચલાવવામાં આવેલ છે.

ફરિયાદ પક્ષે મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવો :-

(૪) ફરિયાદીએ તેઓની ફરિયાદના સમર્થનમાં નમૂના 'ક' (અ) મુજબના મૌખિક પુરાવાઓ તથા દસ્તાવેજી પુરાવાઓ રજૂ રાખેલ છે અને ત્યારબાદ વિ.એ.પી.પી.શ્રીએ પુરાવો પુરો થયાનું મૌખિક રીતે જાહેર કરેલ છે.

(૫) ફોજદારી કાર્યરીતિ અધિનિયમની કલમ-૩૧૩ મુજબ આરોપીનું વિશેષ નિવેદન :-

આ કામે પુરાવાના અંતે આરોપીનું ફોજદારી કાર્યરીતિ અધિનિયમની કલમ-૩૧૩ અન્વયે વિશેષ નિવેદન નોંધવામાં આવતા, આરોપીએ ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાનો ઇન્કાર કરી, બચાવમાં સાક્ષી તપાસવાનો અને જાતે સોગંદ ઉપર પુરાવો આપવાનો ઇન્કાર કરી વિશેષમાં જણાવેલ છે કે, તેઓ નિર્દોષ છે, તેમના વિરૂધ્ધ ખોટો કેસ કરેલ છે.

દલીલો :-

(૬) સદર કામે ફરિયાદ પક્ષે વિ.એ.પી.પી.શ્રી ડી. બી. પંચાલ અને આરોપી તરફે વિ.વકીલશ્રી પી. એચ. ગંધોકીયાની મૌખિક દલીલો સાંભળી.

(૭) ફરિયાદ પક્ષે રજૂ થયેલ પ્રસ્તુત પુરાવા ઉપરથી આ ફરિયાદના ન્યાયિક નિર્ણય માટે નીચે મુજબના મુદ્દાઓ ઉપસ્થિત થાય છે.

-:: મુદ્દાઓ ::-

૧.	શું ફરિયાદ પક્ષ શંકારહિત પુરવાર કરે છે કે, આ કામના આરોપીએ તા.૧૭/૦૮/૨૦૧૬ ના રોજ કલાક ૧૭:૦૦ વાગ્યે જૂનાગઢ દાતાર રોડ સ્વામી વિવેકાનંદ પુતળા સામે મચ્છી પીઠ તરફ જતા ખુણા પાસે આ કામના ફરિયાદીને ભુંડી ગાળો આપી, ડાબા પગના સાથળમાં છરીના ત્રણ સરકા મારી સ્વૈચ્છાપૂર્વક વ્યથા પહોંચાડી, હથિયાર બંધીના જાહેરનામાનો ભંગ કરી, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૨૩, ૩૨૪, ૫૦૪ તથા ગુજરાત પોલીસ અધિનિયમની કલમ-૧૩૫ મુજબનો શિક્ષાપાત્ર ગુનો કરેલ છે ?
૨	શું હુકમ ?

(૮) ઉપરોક્ત મુદ્દાના મારા નિર્ણયો તેના કારણો સહિત નીચે મુજબ છે.

મુદ્દા નં.(૧) : નકારમાં.

મુદ્દા નં.(૨) : આખરી હુકમ મુજબ.

-:: કા રણો ::-

મુદ્દા નં.(૧) :-

(૯) આ કામે ફરિયાદ પક્ષ તરફથી ઉપર મુજબનો મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવો રજૂ રાખેલો છે. કાયદાકીય જોગવાઈ મુજબ પુરાવાનો બોજો ફરિયાદ પક્ષ ઉપર સામાન્ય રીતે ગુનો પુરવાર કરવા અંગેનો હોય છે. ફરિયાદ પક્ષે શંકારહિત ગુનો સાબિત કરવાનો હોય છે. બચાવ પક્ષે પોતાની નિર્દોષતા સાબિત કરવાની રહેતી નથી. પુરાવાનો બોજો ક્યારેય આરોપી તરફ શીફ્ટ થતો નથી. આવા ફોજદારી જયુરીસપ્રુડન્સના સિધ્ધાંતનો ધ્યાને રાખી આ કેસની ચર્ચા કરવાની રહે છે. વધુમાં નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટના ભગીભાઈ હીરજીભાઈ વિરૂધ્ધ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત, એ.આઇ.આર. ૧૯૮૩ સુપ્રીમ

કોર્ટ, ૭૫૩ થી ૭૫૫, ૭૫૬ ના ચૂકાદામાં પ્રસ્થાપિત કરેલ સિધ્ધાંતને ધ્યાને લેવો જરૂરી છે, જે નીચે મુજબ છે.

By and large, a witness cannot be expected to possess a photographic memory and to recall the details of an incident. It is not as if a video tape is replayed on the mental screen ;

1 Ordinarily, it is so happens that a witness is overtaken by events. The witness could not have anticipated the occurrence, which so often has an element of surprise. The mental faculties, therefore, cannot be expected to be attuned to adsorb the details ;

2 The power of observation differ from person to person. What one may notice, another may not. An object or movement might emboss its image on one person's mind, whereas it might go unnoticed on the part of another ;

3 By and large, people cannot accurately recall a conversation and reproduce the very words used by them or heard by them. They can only recall the main purport of the conversation. It is unrealistic to expect a witness to be a human tape recorder;

4 In regard to exact time of an incident, or the time duration of occurrence, usually, people make their estimates by guess work on the spur of the moment at the time of interrogation. And one cannot expect people to make very precise or reliable estimates in such matters. Again, it depends on the timesense of individuals, which varies from person to person ;

5 Ordinarily, a witness cannot be expected to recall accurately the sequence of events, which take place in rapid succession or in a short time span. A witness is liable to get confused, or mixed up when interrogated later on ;

6 A witness, though wholly truthful, is liable to be overawed by the court atmosphere and the piercing cross-examination made by the counsel and out of nervousness mix up facts, get confused regarding sequence of events, or

fill up details from imagination on the spur of the moment. The sub-conscious mind of the witness sometimes so operates on account of the fear of looking foolish or being disbelieved, though the witness is giving a truthful and honest account of the occurrence witnessed by him. Perhaps it is a sort of a psychological defence mechanism activated on the spur of the moment ;

Therefore Hon'ble Supreme Court held that too much importance cannot be attached to minor discrepancies.

વધુમાં કોઈ સાહેબની જુબાનીમાં વિરોધાભાસ આવેલ હોય તો વિરોધાભાસ કેવી રીતે પુરવાર કરવો જોઈએ તે પહેલા વિરોધાભાસ કોને કહેવાય અને તે કઈ રીતે સાબિત કરી શકાય જેની ચર્ચામાં ઉતરતા પહેલા હાલના કેસમાં નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટના બંધારણીય બેન્ચના તહેસીલદારસીંગ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ ઉત્તરપ્રદેશના એ.આઇ.આર. ૧૯૫૯ સુપ્રીમ કોર્ટ ૧૦૧૨ ના ચૂકાદાને ધ્યાને લેવો ખૂબજ જરૂરી બની રહે છે, જે નીચે મુજબ છે.

The procedure prescribed in contradicting a witness by his previous statement made during investigation is, that if it is intended to contradict him by the writing, his attention must be called to those parts of it, which are to be used for the purpose of contradicting him. The second part of sec. 145, Evidence act clearly indicates the simple procedure to be followed. The contradiction under the section should be between what a witness asserted in the witness box and what he stated before the police officer and not between what he said he had stated before the police officer and what he actually made before him.

આમ, ભગા હીરજી (સુપ્રા) તથા તહેસીલદારસીંગ (સુપ્રા) ના ચૂકાદામાં પ્રસ્થાપિત કરેલ સિદ્ધાંતને ધ્યાને લઈ હાલના કેસનું વિહંગાવલોકન કરવું જરૂરી બની જાય છે. તેમજ સામાન્ય રીતે કોર્ટે સામાન્ય પ્રકારના વિરોધાભાસની અવગણના કરવાની રહે છે તેમજ જે વિરોધાભાસ ફરિયાદ પક્ષના કેસના રૂટ ફોર્મને અસર કરે તેવો જ વિરોધાભાસ ધ્યાને લેવો જોઈએ અને દરેક કેસની હકીકતો અને પુરાવા મુજબ મુલવણી અને તારવણી કરવી જોઈએ. ૨૦૧૦(૧) જી.એલ.એચ. પાના

નં.૧૧૯ ધનપાલ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ મદ્રાસના ચૂકાદામાં નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટે એવું ઠરાવેલ છે કે, ઇન્સાફી કાર્યવાહી કરનાર અદાલતે આપેલો અભિપ્રાય શક્ય કે તર્કસંગત છે તે જોવાનું રહે છે. અદાલતે પુરાવાનો જેમ છે તે રીતે ઉકેલ લાવવા ફરજથી બંધાયેલ અને જવાબદાર છે અને ફરિયાદ પક્ષે પોતાનો કેસ પોતાના પુરાવાથી પુરવાર કરવાનો છે. તે જ રીતે ૧૯૯૧(૧) જી.એલ.આર. પાના નં.૨૨૬ માં નામદાર ગુજરાત હાઇકોર્ટે પણ ઠરાવેલ છે. ૨૦૦૭(૧) જી.એલ.આર. પાના નં.૯૯ જેન્તીભાઈ કુબેરદાસ શર્મા વિરુદ્ધ સરકારના ચૂકાદામાં નામદાર ગુજરાત હાઇકોર્ટે એવું નોંધેલ છે કે, પુરાવાના મૂલ્યાંકન અંગેના સિદ્ધાંતો જોતા બધી બાબતમાં પોલાદી સત્ય હકીકતો તારવતો ફરિયાદ પક્ષનો કેસ હોઈ શકે નહીં. અદાલતે સાહેદની સમજશક્તિ અને તે સમજી શકે તેવા મગજના સ્તરને ધ્યાનમાં રાખી પૃથ્થકરણ કરવાનું છે. વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત એ માત્ર માર્ગદર્શક છે, કોઈ સિદ્ધાંત પ્રત્યેની અંધશ્રદ્ધા નથી.

(૧૦) આમ, ફોજદારી કાર્યવાહીના સિદ્ધાંત પ્રમાણે કાર્યવાહીના દરેક તબક્કે અદાલતે આરોપી નિર્દોષ હોવાનું અનુમાન કરવાનું રહે છે. અદાલત સમક્ષ મૌખિક પુરાવો સાહેદો આપતા હોય ત્યારે સામાન્ય રીતે અદાલતે સાહેદની માન્યતા, જ્ઞાન અને જાણકારીના આધારે સાચું કહે છે તેવું અનુમાન કરવાનું રહે છે. સિવાય કે અનુમાન ન થઈ શકે તેવો દફતર પર પુરાવો હોય. કેટલાક સાહેદોનો પુરાવો સાહજીક અને સત્યની નજીક હોય છે, જેનો પુરાવો અદાલત સ્વીકારી શકે અને તેવો પુરાવો માનવાલાયક હોય છે. કેટલાક સાહેદોનો પુરાવો સત્ય અથવા અસત્ય મિશ્રિત કથન આપતો હોય તેવા સમયે અદાલતે સત્ય અસત્યને દૂર કરી શકાય તેમ હોય તો જેટલો પુરાવો માનવાલાયક કે ભરોસાપાત્ર હોય તે સ્વીકારવાનો હોય છે. કેટલીક વાર સાહેદોનો પુરાવો સ્વીકારવા લાયક ન હોય કે ભરોસાપાત્ર ન હોય તો અદાલતે સંપૂર્ણપણે અવગણવો પડે, ભોગ બનનારના સગાનો કે મિત્રનો પુરાવો છે તેટલા કારણોસર તેને અવગણી શકાય નહીં, પરંતુ અદાલતે તેવા પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરતા સતર્કતા રાખવી જોઈએ. સાહેદો જ્યારે અદાલત સમક્ષ પુરાવો આપવા આવે છે ત્યારે બનાવ કે ઘટના કઈ પરિસ્થિતિ અને

સંજોગોમાં બનેલ છે. બનાવ બન્યા બાદ અદાલત સમક્ષ પુરાવો આપવા દરમિયાનનો સમયગાળો, અદાલતનું વાતાવરણ, સાહેદની માનસિક શારીરિક બૌદ્ધિક સજ્જતા - સક્ષમતા જેવા પરિબળો પણ લક્ષમાં લેવા જોઈએ. ફરિયાદ પક્ષના પુરાવામાં વિરોધાભાસ, અતિરેક, વિસંગતતા અગર અસંગતતા જોવા મળતી હોય છે. આ પ્રકારની અસંગતતા વિરોધાભાસી છે. અતિરેક કે વિસંગતતા સમગ્ર રીતે ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાને કલુષીત, દુષિત કરતી ન હોય તેવા સમયે તેવી વિસંગતતા અતિરેક અવગણવી જોઈએ. કેટલીક વાર સાક્ષી પોતાને અદલાત ખોટો ન માની લે તેવા ભયના કારણે, લાગણીને કારણે કેટલાક કથનો ઉમેરે કે રજૂ ન કરે તે સંભવિત છે તે પણ અદાલતે ધ્યાને લેવું જોઈએ. વિજ્ઞાનના સુત્ર મુજબ $2H_2 + O_2 = 2H_2O$ અદાલત સમક્ષ પુરાવામાં શક્ય નથી. પુરાવાના મૂલ્યાંકન માટે કોઈ સાક્ષી વૈજ્ઞાનિક કાનૂની નિયમ નથી પરંતુ અદાલત તે કેસની હકીકત, સંજોગો પુરાવા અનુલક્ષી પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરવાનું રહે છે.

(૧૧) આ કામે આરોપી સામે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૨૩, ૩૨૪, ૫૦૪ ના ગુનાઓ આક્ષેપ છે ત્યારે સૌપ્રથમ સદરહુ કલમની જોગવાઈ અને તેના તત્વો ધ્યાને લેવા જરૂરી છે, જે નીચે મુજબ છે.

કલમ-૩૨૩ : સ્વૈચ્છાપૂર્વક વ્યથા પહોંચાડવાની સજા :-

કોઈપણ વ્યક્તિ, કલમ-૩૩૪ માં જણાવેલા સંજોગોમાં હોય તે સિવાય સ્વૈચ્છાપૂર્વક વ્યથા પહોંચાડે તેને એક વર્ષ સુધીની બેમાંથી કોઈ પ્રકારની કેદ અથવા એક હજાર રૂપિયા સુધીનો દંડ અથવા તે બંને સજા કરવામાં આવશે.

તત્વો : ૧. આરોપીએ શારીરિક પીડા, રોગ અથવા અશક્તિ નિપજાવ્યા.

૨. આવું કૃત્ય આરોપીએ વ્યથા કરવાના ઇરાદે અથવા વ્યથા થવાનો સંભવ છે તેવા જ્ઞાન સાથે એટલે કે સ્વૈચ્છાપૂર્વક કર્યું હતું.

કલમ-૩૨૪ : ભયાનક શસ્ત્રો કે સાધનો ધ્વારા સ્વૈચ્છાપૂર્વક વ્યથા પહોંચાડવી:-

કોઈપણ વ્યક્તિ, કલમ-૩૩૪ માં દર્શાવેલા સંજોગોમાં હોય તે સિવાય ગોળી છોડવાના, ભોંકવાના અથવા કાપવાના સાધન વડે અથવા જે સાધનને આક્રમક હથિયાર તરીકે વાપરવાથી મૃત્યુ નિપજવાનો સંભવ હોય તેવા સાધન વડે અથવા આગ

કે તપાવેલા કોઈ પદાર્થ વડે અથવા ઝેર કે ક્ષયજનક પદાર્થ વડે અથવા કોઈ સ્ફોટક પદાર્થ વડે અથવા જે પદાર્થ શ્વાસમાં લેવાથી કે ગળી જવાથી કે લોહીમાં ભળવાથી માનવ શરીરને હાનિકારક નિવડે તેવા પદાર્થ વડે અથવા કોઈ પ્રાણી મારફત સ્વૈચ્છાપૂર્વક વ્યથા પહોંચાડે તેને ત્રણ વર્ષ સુધીની બેમાંથી કોઈ પ્રકારની કેદ અથવા દંડ અથવા તે બંને સજા કરવામાં આવશે.

- તત્વો : ૧. આરોપીએ ભોગ બનનારને શારીરિક પીડા, રોગ અથવા અશક્તિ નિપજાવી,
૨. આવી ઇજા આરોપીએ, ઇજા પહોંચાડવાના ઇરાદાથી અથવા તેને વ્યથા થાય તેવો સંભવ હોવાનું જાણવા છતાં એટલે કે સ્વૈચ્છાપૂર્વક પહોંચાડી.
૩. આ ઇજા ગોળી છોડવાના અથવા ભોંકવાના અથવા કાપવાના સાધન વડે કરવામાં આવી હતી અથવા જે સાધનનો આક્રમક હથિયાર તરીકે ઉપયોગ કરવાથી મૃત્યુ નિપજાવવા સંભવ હોય તેવા સાધન વડે અથવા આગ કે તપાવેલા કોઈ પદાર્થ વડે ઝેર કે ક્ષયજનક પદાર્થ અથવા સ્ફોટક પદાર્થ વડે કરવામાં આવી હતી હથવા કોઈ પદાર્થ શ્વાસમાં લેવાથી, ગળી જવાથી કે લોહીમાં ભળવાથી માનવ શરીરને હાનિકારક નિવડે તેવા પદાર્થ વડે કે કોઈ પ્રાણી મારફત આવી વ્યથા પહોંચાડવામાં આવી હતી.

કલમ-૫૦૪ સુલેહભંગ કરવા ઉશ્કેરવાના ઇરાદાથી અપમાન :-

ઉશ્કેરાઈ જઈને કોઈ વ્યક્તિ જાહેર સુલેહ શાંતિનો ભંગ કરે અથવા કોઈ ગુનો કરી બેસે તેવા ઇરાદાથી અથવા કોઈ વ્યક્તિ જાહેર સુલેહ શાંતિનો ભંગ કરશે અથવા કોઈ ગુનો કરી બેસશે તેવો સંભવ હોવાનું જાણવા છતાં, કોઈપણ વ્યક્તિ, ઇરાદાપૂર્વક અન્ય કોઈ વ્યક્તિનું અપમાન કરીને, તેને એવા ઉશ્કેરાટનું કારણ આપે તેને બે વર્ષ સુધીની બેમાંથી કોઈ પ્રકારની કેદ અથવા દંડ અથવા તે બંને સજા કરવામાં આવશે.

- તત્વો : ૧. આરોપીએ ઇરાદાપૂર્વક કોઈ વ્યક્તિનું અપમાન કર્યું,
૨. તેમ કરીને આરોપી તે વ્યક્તિને ઉશ્કેરવા માંગતી હતી,
૩. આરોપી જાણતો હતો કે તેમ થવાથી તે વ્યક્તિ જાહેર સુલેહ શાંતિનો ભંગ કરશે અથવા ગુનો કરી બેસશે.

(૧૨) ઉપરોક્ત કાયદાકીય જોગવાઈઓ સાથે ફરિયાદ પક્ષે રજૂ થયેલ મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવો ધ્યાને લેવામાં આવે તો ફરિયાદ પક્ષ તરફે ડો. અજયભાઈ જેન્તીભાઈ પરમારને આંક-૩૪ થી તપાસવામાં આવેલ છે. તેઓએ પોતાની સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં જણાવેલ છે કે, તા.૧૭/૦૮/૨૦૧૬ ના રોજ સાંજના પાંચ વાગ્યે તેઓ મેડીકલ ઓફિસર તરીકે જૂનાગઢ સિવિલ હોસ્પિટલમાં ફરજ પર હાજર હતા ત્યારે સુભાષભાઈ ભાણાભાઈ સોલંકી, રહે. રાજકોટ પોતાની મેળે તેઓની પાસે સારવાર માટે આવેલ. તેમને ઇજા બાબતે પૂછતા તેમના શબ્દોમાં સંપૂર્ણ સભાન અવસ્થામાં જણાવેલ કે, “આજરોજ દાતાર ચોક ખાતે હું દારૂ પીવા ગયો હતો ત્યારે પૈસા બાબતે કંઈક લોચો થતા કોઈ અજાણ્યા માણસોએ ગુસ્સામાં આવી ચાકુ મારતા ઇજા થયેલ છે”. તેમને તપાસતા ડાબી જાંઘમાં પાછળની બાજુએ ૩ X ૦.૨ સે.મી.નું તિક્ષ્ણ હથિયારથી થયેલ નિશાન હતું તેમાંથી ખૂબજ લોહી નીકળતું હતું. ત્યારબાદ દર્દીને વધુ સારવાર માટે અંદરના દર્દી તરીકે દાખલ કરેલ. ઇજા વાળી જગ્યાએ ટાંકા લીધેલ અને બીજા દિવસે ડીસ્ચાર્જ કરવામાં આવેલ. ઉપરોક્ત ઇજા તિક્ષ્ણ હથિયાર વડે થઈ શકે તેવી હતી. એમ.એલ.સી. આંક-૩૫ થી રજૂ રાખેલ છે.

(૧૩) વધુમાં ફરિયાદ પક્ષે તપાસનીશ અધિકારી પાડલબા વિજયસિંહ વાઘેલાને આંક-૫૭ થી તપાસવામાં આવેલ છે. તેઓએ પોતાની સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં જણાવેલ છે કે, તા.૧૭/૦૮/૨૦૧૬ ના રોજ તેઓ જૂનાગઢ એ-ડીવીઝન પોલીસ સ્ટેશનમાં પી.એસ.આઇ. તરીકે તેઓની ફરજ પર હતા ત્યારે પી.એસ.ઓ. તરફથી તેઓને આ ગુનાની તપાસ મળેલ. જે તપાસ સોંપાણી હુકમ આંક-૫૮ થી રજૂ રાખેલ છે. તપાસના કામે ફરિયાદ તેમના રૂબરૂ થયેલ જે અસલ ફરિયાદ આંક-૫૯ થી રજૂ કરી તેમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવેલ છે. ડી.ઓ. લેટર આંક-૬૦ થી રજૂ રાખેલ છે. તપાસના કામે લાગતા વળગતા સાહેદોના નિવેદન લીધેલ, પંચનામા કરેલ, ભોગ બનનારનું સારવાર સર્ટીફિકેટ મેળવેલ. જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ જૂનાગઢનું હથિયાર બંધીનું જાહેરનામું મેળવેલ, જે આંક-૬૧ થી રજૂ રાખેલ છે. તપાસના અંતે આરોપી

વિરુદ્ધ પુરતો પુરાવો મળતા ચાજંશીટ દાખલ કરેલ. આરોપીને કોર્ટ રૂબરૂ ઓળખી બતાવેલ છે. આંક-૧૮ ના પંચનામામાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવેલ છે.

(૧૪) વધુમાં ફરિયાદ પક્ષે સાહેદ બળદેવ પ્રેમજીભાઈ વેકરીયાને આંક-૬૬ થી તપાસવામાં આવેલ છે. તેઓએ પોતાની સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં જણાવેલ છે કે, તા.૧૭/૦૮/૨૦૧૬ ના રોજ તેઓ જૂનાગઢ એ-ડીવીઝન પોલીસ સ્ટેશનમાં પી.એસ.ઓ.ના ચાજમાં હતા ત્યારે ફરિયાદી મચ્છી પીઠ પાસે ઉભા હતા તે દરમિયાન એક અજાણ્યા ઇસમે આવી ભુંડી ગાળો બોલી જપાજપી કરી ડાબા પગમાં છરી વડે સરકા કરેલ તે અંગેની ફરિયાદ આપેલ, જે એફ.આઇ.આર.માં ઉતારો કરેલ. આંક-૬૭ થી એફ.આઇ.આર. રજુ કરી તેમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવેલ છે. આગળની તપાસ પી.એસ.આઇ. પી. બી. વાઘેલાને સોંપેલ.

(૧૫) વધુમાં ફરિયાદ પક્ષે પંચ સાહેદ ઇકબાલખા ઉમરખા પઠાણ, અશોકભાઈ રામજીભાઈ મજેઠીયા અને ભાવેશભાઈ તુલસીભાઈ વાઘેલાને અનુક્રમે આંક-૧૦, ૧૩ અને ૧૭ થી તપાસવામાં આવેલ છે. સદરહુ પંચ સાહેદોએ પોતાની સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં પોલીસે પંચનામામાં સહી કરવાનું કહેતા સહી કરી આપેલ તે સિવાય કાંઈ જાણતા ન હોવાનું અને તેઓની હાજરીમાં પંચનામું કરવામાં આવેલ ન હોવાનું જણાવે છે. માત્ર પંચનામામાં પોતાની સહીઓ ઓળખી બતાવે છે. સદરહુ પંચો ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપતા ન હોય વિ.એ.પી.પી.શ્રી ધ્વારા ફરી ગયેલા જાહેર કરી ઉલટતપાસ કરવા છતાં પંચનામાની હકીકતનો ઇન્કાર કરેલ છે. જેથી સદરહુ પંચોના પુરાવાથી આંક-૧૧ અને ૧૭ ના બનાવવાળી સ્થાનિક જગ્યાના અને આંક-૧૪ ના આરોપી અટક અને મુદામાલ કબજે કર્યાના પંચનામાની હકીકત પુરવાર થતી નથી.

(૧૬) આમ, ફરિયાદ પક્ષે રજુ મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવે તો તબીબી સાહેદના પુરાવાથી આ કામના ફરિયાદીને આંક-૩૫ ના મેડીકલ સર્ટીફિકેટમાં દર્શાવ્યા મુજબની ઇજા થયેલ હોવાનું જણાય આવે છે, પરંતુ આ કામના મુળ ફરિયાદીને અવાર નવાર સમન્સ અને વોરંટ કરવા છતાં ફરિયાદી મળી

આવતા ન હોય તેઓને તપાસી શકાયેલ નથી ત્યારે ફરિયાદની હકીકત રેકર્ડ પર પુરવાર થતી નથી. વધુમાં ફરિયાદીએ ફરિયાદમાં ડાબા પગના સાથળ પર ત્રણેક સરકા મારી દીધેલ હોવાનું જણાવેલ છે જ્યારે તબીબી સાહેદની જુબાની ધ્યાને લેતા માત્ર એક ઇજા દર્શાવેલ છે તેમજ તબીબી સાહેદે ઉલટતપાસમાં એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે, દર્દીની ઇજા તાજી હતી કે જુની હતી તે સર્ટીફિકેટમાં જણાવેલ નથી. તેમજ તબીબી સાહેદે તેમની જુબાનીમાં ફરિયાદીએ હીસ્ટ્રીમાં જણાવેલ હકીકત જણાવેલ છે જેમાં કોઇ અજાણ્યા માણસે ચાકુ મારતા ઇજા થયેલ હોવાનું જણાવેલ છે હાલના આરોપીનું કોઇ નામ જણાવેલ નથી ત્યારે ફરિયાદીને આંક-૩૫ માં દર્શાવ્યા મુજબની ઇજા થયેલ હોવાનું જણાય આવે છે, પરંતુ સદરહુ ઇજા આ કામના આરોપીએ પહોંચાડેલ હોવાની હકીકત શંકારહિત પુરવાર થતી નથી. વધુમાં બનાવના નજરે જોનાર એવા સાહેદ આશિષભાઈ ચંદુભાઈ જોટંગીયાને આંક-૧૯ થી તપાસવામાં આવેલ છે. સદરહુ સાહેદે તેમની સોગંદ ઉપરની જુબાનીમાં જણાવેલ છે કે, હાલનો બનાવ પાંચ વર્ષ પહેલા બનેલો, તે સમયે તેઓ તેમની દુકાને હતા. બનાવ કોની કોની વચ્ચે બનેલો તેની તેઓને કોઇ જાતમાહિતી નથી. તેમની દુકાન પાસે કોઇ અજાણ્યા ઇસમ વચ્ચે ઝઘડો થયેલ હોય તે બાબતે પોલીસે તેમની પૂછપરછ કરેલી તે સિવાય તેઓ કશું જાણતા નથી. સદરહુ સાહેદ ફરિયાદ પક્ષના કેસને સમર્થન આપતા ન હોય વિ.એ.પી.પી.શ્રી ધ્વારા ફરી ગયેલા જાહેર કરી ઉલટતપાસ કરવા છતાં પોલીસ નિવેદનમાં કોની કોની વચ્ચે ઝઘડો થયેલ તે બાબતની કોઇ હકીકત જણાવેલ ન હોવાનું સ્વીકારે છે. જેથી સદરહુ સાહેદના પુરાવાથી ફરિયાદ પક્ષના કેસને લેશમાત્ર સમર્થન મળતું નથી. વધુમાં તપાસનીશ અધિકારીએ બચાવ પક્ષ તરફની ઉલટતપાસમાં એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે, ફરિયાદમાં આરોપીના નામનો કોઇ ઉલ્લેખ કરેલ નથી અને તેઓએ મેળવેલ સર્ટીફિકેટમાં ઇજા પામનારે ઇજા પહોંચાડનાર વિશે કોઇ હીસ્ટ્રી લખાવેલ નથી. વધુમાં બનાવ સ્થળે સ્વતંત્ર સાક્ષી મળી આવે તેવી પુરી શક્યતા હોવા છતાં તપાસનીશ અધિકારીએ તેવા કોઇ સ્વતંત્ર સાક્ષીના નિવેદન નોંધેલ નથી કે ફરિયાદ પક્ષે તેવા કોઇ સાક્ષીને તપાસેલા નથી.

પંચ સાહેદોના પુરાવાથી બનાવવાળી સ્થાનિક જગ્યા અને આરોપી અટક પંચનામાની હકીકત પુરવાર થતી નથી. મહત્વના એવા ફરિયાદી મળી આવતા ન હોય તેઓને તપાસી શકાયેલ નથી જેથી ફરિયાદ હકીકતને સ્વતંત્ર સાક્ષી પુરાવાથી સમર્થન મળતું ન હોય ત્યારે ફક્ત તપાસ સાથે સંકળાયેલ સાહેદોના પુરાવા ઉપર આધાર રાખી આરોપીને તકસીરવાન ઠરાવી શકાય નહીં.

(૧૭) વધુમાં ફરિયાદમાં ગાળો આપેલ હોવાનું લખાવેલ છે, પરંતુ ગાળોમાં કયા ચોકકસ શબ્દો બોલેલ તે અંગે કોઈ હકીકત લખાવેલ નથી તેમજ આ હકીકત સંબંધે મહત્વના એવા ફરિયાદીને તપાસવામાં આવેલ ન હોય કોઈ હકીકત રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી તેમજ બનાવના નજરે જોનાર સાહેદની જુબાનીમાંથી એવું જણાય આવતું નથી કે આરોપીએ ઇરાદાપૂર્વક અપમાન કરેલ હોય અને જાહેર સુલોહ શાંતિનો ભંગ કરેલ હોય અને ઝઘડો થયા બાદ જાહેર જનતાને અગવડતા પડેલ હોય અને અશાંતિ થયેલ હોય જેનાથી જાહેર જીવનને અસર થઈ હોય તેવું રેકર્ડ પર આવેલ નથી. આ તબક્કે નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટના ૨૦૧૭(૧) જી.એલ.એચ. ૩૩૭ પ્રવિણ બેચરભાઈ વણકર અને બીજાઓ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાતના ચૂકાદામાં પ્રસ્થાપિત કરેલ સિદ્ધાંત ધ્યાને લઈએ તો સદરહુ ચૂકાદામાં સ્પષ્ટ રીતે એવું ઠરાવેલ છે કે, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૫૦૪ નો ગુનો સાબિત કરવા આરોપી ધ્વારા વપરાયેલ અસલ શબ્દો રેકર્ડ પર આવવા જોઈએ. જો તે રેકર્ડ પર આવે નહીં તો સદર ગુનો આચરવામાં આવેલ છે તેવું કહી શકાય નહીં. વધુમાં ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૫૦૪ માં લખ્યા પ્રમાણે અપમાન માત્ર ઇરાદાપૂર્વકનું જ નહીં પરંતુ અપમાનીત વ્યક્તિને જાહેર શાંતિનો ભંગ કરવા અથવા અન્ય ગુનો કરવા ઉશ્કેરણી કરતું હોવું જોઈએ. જો આવો પુરાવો રેકર્ડ પર આવેલો ન હોય તો આ કલમ અન્વયે ગુનો સાબિત થતો નથી.

(૧૮) હાલના કેસમાં ઉપરોક્ત ચૂકાદાના પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતને ધ્યાને લઈ ચર્ચા કરીએ તો આ કામે તેવો કોઈ પુરાવો રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી તેમ છતાં પણ

દલીલ ખાતર કહેવાતો આક્ષેપ માની લેવામાં આવે તો પણ તેટલા માત્રથી ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૫૦૪ નો ગુનો પુરવાર થતો નથી. વધુમાં આંક-૬૧ થી રજૂ થયેલ જાહેરનામું ધ્યાને લેતા બનાવ તારીખે, સમયે અને સ્થળે અધિક જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટશ્રીનું હથિયાર બંધીનું જાહેરનામું અમલમાં હોવાનું જણાય આવે છે, પરંતુ આવા જાહેરનામાની જાહેર પ્રસિધ્ધિ થયાનું રેકર્ડ પર જણાતું નથી તેમજ હાલના આરોપીએ છરી કે કોઈ હથિયાર ધારણ કરેલાનું અને સદર જાહેરનામાનો ભંગ કરેલાનું ફલિત થતું નથી. આ સિવાય ફરિયાદ પક્ષ તરફથી અન્ય કોઈ પુરાવો રજૂ થયેલ નથી તેવા સંજોગોમાં રેકર્ડ ઉપર રજૂ થયેલ પુરાવો ધ્યાને લેતા ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ- ૩૨૩, ૩૨૪, ૫૦૪ મુજબના આવશ્યક તત્વો પુરવાર થતા નથી અને આરોપીની સંડોવણી અંગે શંકા ઉત્પન્ન થાય છે. ભારતીય પુરાવા અધિનિયમની જોગવાઈ મુજબ આરોપી વિરૂધ્ધ શંકારહિત કેસ પુરવાર કરવાનો બોજો ફરિયાદ પક્ષ ઉપર મુકવામાં આવેલ છે, પરંતુ સદર કેસમાં ફરિયાદ પક્ષે મુકેલા આક્ષેપો શંકારહિત પુરવાર કરવામાં ફરિયાદ પક્ષ નિષ્ફળ ગયેલ છે અને ફરિયાદ પક્ષના પુરાવાથી આરોપીની સંડોવણી અંગે શંકા ઉત્પન્ન થાય છે. કાયદાના પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંત મુજબ શંકા ગમે તેટલી મજબૂત હોય તો પણ તે પુરાવાનું સ્થાન લઈ શકે નહીં. જેથી આ કામે ફરિયાદ પક્ષના કેસમાં રહેલ વ્યાજબી શંકાનો લાભ આરોપીની તરફેણમાં આપવાનો રહે છે. વધુમાં નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટના કૈલાશગૌર વિરૂધ્ધ સ્ટેટ ઓફ આસામ, એ.આઇ.આર. ૨૦૧૨ એસ.સી. ૭૮૬ તથા સૂચિત વિશ્વાસ વિરૂધ્ધ સ્ટેટ ઓફ આસામ ના ચૂકાદાના પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો ધ્યાને લઈએ તો,

It is one of the fundamental principles of criminal jurisprudence that an accused is presumed to be innocent till he is proved to be guilty. It is equally well settled that suspicion howsoever strong can never take the place of proof. There is indeed a long distance between accused 'may have committed the offence' and 'must have committed the offence' which must be traversed by the prosecution by adducing reliable and cogent evidence. Presumption of innocence has been recognised as a

human right which cannot be wished away. Narendra Singh and Anr vs State of M.P. (2004) 10 SCC 699 and Ranjitsingh Bhramajeetsingh Sharma Vs State of Maharashtra and Ors. (2005) 5 SCC 294. To the same effect is the decision of this Court in Ganesan vs. Rama S Raghuraman. (2011) 2 SCC 83 where this Court observed: "Every accused is presumed to be innocent unless his guilt is proved. The Presumption of innocence is human right. Subject to the statutory exceptions, the said principle forms the basis of criminal jurisprudence in India." In the case of Sujit Biswas Vs State of Assam ABC 2013(11) 13 SC Hon'ble Supreme Court held that Suspicion, however grave it may be, cannot take the place of proof, and there is a large difference between something that 'may be' proved, and something that 'will be proved'. In a criminal trial, suspicion no matter how strong, cannot and must not be permitted to take place of proof. This is for the reason that the mental distance between 'may be' and 'must be' is quite large, and divides vague conjectures from sure conclusions. In a criminal case, the court has a duty to ensure that mere conjectures or suspicion do not(60) take the place of legal proof. The large distance between 'may be' true and 'must be' true, must be covered by way of clear, cogent and unimpeachable evidence produced by the prosecution, before an accused is condemned as a convict, and the basic and golden rule must be applied. In such cases, while keeping in mind the distance between 'may be' true and 'must be' true, the court must maintain the vital distance between mere conjectures and sure conclusions to be arrived at, on the touchstone of dispassionate judicial scrutiny, based upon a complete and comprehensive appreciation of all features of the case, as well as the quality and credibility of the evidence brought on record. The court must ensure, that miscarriage of justice is avoided, and if the facts and circumstances of a case so demand, then the benefit of doubt must be given to the accused, keeping in mind that a reasonable doubt is not an imaginary, trivial or a merely probable doubt, but a fair doubt that is based upon reason and common sense. (Vide: Hanumant Govind Nargundkar & Anr. v. State of M.P., AIR 1952 SC 343; State

through CBI v. Mahender Singh Dahiya, AIR 2011 SC 1017; and Ramesh Harijan v. State of U.P., AIR 2012 SC 1979).

(૧૯) આમ, ઉપરોક્ત તમામ હકીકતો ધ્યાને લેતા આ કામના આરોપીએ આક્ષેપ મુજબનો ગુનો કરેલ હોવાનું શંકારહિત પુરવાર કરવામાં ફરિયાદ પક્ષ નિષ્ફળ ગયેલ હોય, મુદા નં.૧ નો નિર્ણય નકારમાં આપી મુદા નં.૨ અન્વયે નીચે મુજબનો આખરી હુકમ કરવામાં આવે છે.

-:: આખરી હુકમ ::-

- (૧) આ કામના આરોપી ઇમ્તિયાજ ઉર્ફે ભીમ મહમદભાઈ શેખ, રહેવાસી : જૂનાગઢ વાળાને ફોજદારી કાર્યરીતિ અધિનિયમની કલમ-૨૪૮(૧) અન્વયે ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૩૨૩, ૩૨૪, ૫૦૪ તથા ગુજરાત પોલીસ અધિનિયમની કલમ-૧૩૫ મુજબના શિક્ષાને પાત્ર ગુનામાંથી શંકાનો લાભ આપી છોડી મુકવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.
- (૨) સદર કામે આરોપીના જામીન તથા જામીનખત રદ કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે અને આરોપીએ ફોજદારી કાર્યરીતિ અધિનિયમની કલમ-૪૩૭(એ) અન્વયે રૂ.૧૫,૦૦૦/- (અંકે રૂપિયા પંદર હજાર પુરા) ના જામીન તથા તેટલી જ રકમનો જાતમુચરકા અત્રેની અદાલત સમક્ષ રજૂ કરવા.
- (૩) સદર કામે આંક-૨ ની મુદામાલ પાવતીની વિગતે કબજે કરવામાં આવેલ મુદામાલ છરીનો અપીલ સમય વિત્યા બાદ નાશ કરવો.

આ હુકમ આજ તારીખ ૩૦મી, માહે જૂન, સને ૨૦૨૬ ના રોજ મારી સહી કરી, ખુલ્લી અદાલતમાં વાંચી, સંભળાવી જાહેર કર્યો.

સ્થળ : જૂનાગઢ.
તારીખ : ૩૦/૦૬/૨૦૨૬.

(અવિનાશ કમલભાઈ ભટ્ટ)
અધિક ચીફ જયુડીશ્યલ મેજિસ્ટ્રેટ,
જૂનાગઢ. (GJ-00862)